

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการสำรวจเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจำแนกเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในครั้งนี้เป็น 5 ส่วน คือ

1. บทความและงานวิจัยที่ศึกษาความหมายของ 複合助詞
2. บทความและงานวิจัยที่ศึกษาความหมายของ 「こついて」
3. บทความและงานวิจัยความหมายและวิธีใช้คำบุพบทในภาษาไทย
4. เอกสารเกี่ยวกับทฤษฎีไวยากรณ์

ในส่วนของการศึกษาความหมายของ 複合助詞 นั้นจะทำให้ทราบถึงคำจำกัดความและลักษณะเด่นของ 複合助詞 ทั้งในเชิงโครงสร้างและเชิงความหมาย เพื่อใช้เป็นแนวทางวิเคราะห์ลักษณะและวิธีการใช้ 「こついて」 นอกจากนี้งานวิจัยที่ศึกษาความหมายและเปรียบเทียบ 「こついて」 กับคำช่วยอื่นๆ จะทำให้เข้าใจความหมายและวิธีการใช้ 「こついて」 มากยิ่งขึ้น ในส่วนของความหมายและวิธีใช้ของ “เกี่ยวกับ” ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยทางภาษาไทยและภาษาศาสตร์ที่ดำเนินการศึกษาเกี่ยวกับคำบุพบทเพื่อทำความเข้าใจความหมายและวิธีใช้โดยรวมของกลุ่มคำดังกล่าวนี้ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการนำไปวิเคราะห์ “เกี่ยวกับ” ในลำดับต่อไป

จากเอกสารบทความและงานวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยจะกล่าวถึงแนวคิดที่เป็นพื้นฐานในการศึกษา คำจำกัดความ โดยแบ่งประเด็นที่ศึกษาดังนี้

- 2.1 บทความและงานวิจัยเกี่ยวกับ 「こついて」
- 2.2 บทความและงานวิจัยเกี่ยวกับ “เกี่ยวกับ”

ในเบื้องต้น ผู้วิจัยจะกล่าวถึงความหมายโดยรวมของคำช่วยประสมหรือ 複合助詞 เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับภาพรวมของคำช่วยกลุ่มนี้ อันจะเป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์และทำความเข้าใจความหมายของ 「こついて」 ต่อไป

ซาเอคิ เทสึโอะ (1966, อ้างใน 松木正恵, 2006, หน้า 40 – 43) ได้ศึกษาวิเคราะห์ลักษณะร่วมทางภาษาของ 「に対して、について、において、をもって」 ในเชิงโครงสร้างภายในและโครงสร้างภายนอก โดยมีแนวคิดว่าหากทราบจุดร่วมกันดังกล่าวชัดเจน ก็จะสามารถกำหนดคำจำกัดความทางภาษาศาสตร์ของ 複合格助詞 ได้ และมีความเป็นไปได้ว่าจะสามารถวิเคราะห์ถึงความแตกต่างตามคำจำกัดความนั้นๆ ของ 複合格助詞 ได้

โดยซาเอคิได้กล่าวถึงจุดร่วมกันเชิงโครงสร้างภายในหรือรูปแบบของ 複合格助詞 ไว้ดังนี้

- A มีโครงสร้างทั่วไป 格助詞 + คำกริยา + て
 B(1) ความหมายเดิมของคำกริยาลดบทบาทลง
 B(2) หน้าที่ของคำกริยาลดลง

กล่าวคือ จุดร่วม A ในคำช่วยประสม 「に対して・について・において・をもって」 แยกโครงสร้างได้ดังนี้คือ

格助詞	+	คำกริยา	+	て
に		対し		て
に		つい		て
に		おい		て
を		もっ		て

ในขณะที่ จุดร่วม B(1) นั้นคำกริยาที่ขีดเส้นใต้ 「に対して」 「について」 「において」 「をもって」 คำกริยานั้นๆ ไม่ได้มีหน้าที่เป็นภาคแสดงอีกต่อไป และอยู่คู่กับคำช่วยตัวใดตัวหนึ่งเสมอ

อีกทั้งกฎทั่วไปที่ว่า N + 格助詞 + V เช่น 「机上に在る」 ซึ่งโดยปกติจะมีระยะห่างระหว่าง คำกริยากับ 格助詞 คือ 「机上に」 กับ 「在る」 แต่ในกรณีของ 複合格助詞 เช่น 「N について」 จะมีระยะห่างระหว่าง N กับ 「に」 ในขณะที่ 「について」 ไม่มีบทบาทหน้าที่ใดๆ ซึ่งหมายความว่าความหมายของคำกริยาถูกลดบทบาทลงไปในนั่นเอง

ในส่วนของ จุดร่วม B(2) นั้น ซาเอคิอธิบายไว้ว่า ในขณะที่คำกริยาธรรมดาทั่วไปสามารถผันได้หลากหลาย เช่น 「つく」 ผันได้เป็น 「ついて」 「ついた」 「ついたり」

ซึ่งการผันในรูป 「～たり」 นั้นเป็นลักษณะการเชื่อมประโยคอีกรูปแบบหนึ่ง แต่เมื่อคำกริยากลายเป็น 複合格助詞 ขอบเขตในการผันจะถูกจำกัดลงและหน้าที่บางประการก็หายไป

ด้วย เช่น 「に対し」 และ 「につき」 ไม่สามารถผันเป็นรูป 「～た」 「～たり」 ได้ เช่นนี้ย่อมหมายความว่า หน้าที่ในการเชื่อมประโยครูป 「～たり」 ของคำกริยาที่กลายเป็น 複合格助詞 ถูกจำกัดไว้เพียงเท่านั้น

ซาเอคิได้อธิบายหน้าที่ของคำกริยาว่าถูกลดบทบาทลงให้เห็นภาพชัดเจน โดยแสดงวิธีการผันรูปของ 複合格助詞 ตามตารางข้างล่างนี้

ตารางที่ 1

การผันรูปของ 複合格助詞

รูปธรรมดา		รูปสุภาพ	
D1 รูปขยายภาคแสดง	D2 รูปขยายหน้านาม	D3 รูปขยายภาคแสดง	
につき	について	についての	につきまして

จากการวิเคราะห์ข้างต้น ซาเอคิจึงสรุปโครงสร้างภายในของ 複合格助詞 ไว้ดังนี้

- 1) คำกริยาถูกลดความหมายเดิมลง
- 2) มีโครงสร้างภายในเชิงภาษาศาสตร์เป็น

$Px + Verbal + X$

($Px =$ 格助詞 , $X = I, Ite, U, Imasite$)

โดย “ $X = I, Ite, U, Imasite$ ” ในที่นี้ คือลักษณะการผันรูปตามตารางข้างต้น ตัวอย่างเช่น 「について」 จะได้รูปต่างๆ คือ 「につき、について、についての、につきまして」 เป็นต้น

นอกจากนี้ซาเอคียังได้กล่าวถึงจุดร่วมในเชิงโครงสร้างภายนอกหรือหน้าที่ของ 複合格助詞 ไว้ด้วย โดยกล่าวว่า เมื่อจัดกลุ่มหน้าที่ตามวิธีการผันรูปและลักษณะทางภาษาศาสตร์เชิงโครงสร้างภายในแล้ว สามารถสรุปบทบาทโดยอ้างอิงกับตารางที่ 2 ไว้ดังนี้

- C โดยพื้นฐานจะตามหลังคำนาม
- D1 กรณี 連用法 ของรูปธรรมดาจะทำหน้าที่เชิงการก ขยายภาคแสดง
- D2 กรณี 連体法 ของรูปธรรมดา นอกจากจะทำหน้าที่เชิงการกแล้ว ทำหน้าที่ขยายคำนาม
- D3 รูปสุภาพจะมีแค่รูป 連用法 จะทำหน้าที่คล้ายรูป 連用法 ของรูปธรรมดา แต่เพิ่มคุณสมบัติมากยิ่งขึ้น

กล่าวโดยสรุปได้ว่า บทบาท C ถือเป็นหน้าที่โดยปกติของ 格助詞 อยู่แล้ว กล่าวได้ว่า 複合格助詞 ทำหน้าที่เทียบเท่ากับ 格助詞

ส่วนบทบาท D1 เมื่อวางในประโยคจะแสดงความสัมพันธ์ระหว่างคำนามด้านหน้ากับคำกริยาที่เป็นภาคแสดงตัวอย่างเช่น

- (1) 経済政策について語る。
N V

ในขณะที่บทบาท D2 ยกตัวอย่างให้เข้าใจได้ชัดเจน เช่น 「に対する」 นอกจากจะวางไว้หลังคำนามแล้วยังสามารถขยายนามที่ตามมาซึ่งโดยทั่วไปมักจะใช้แทน 「への」 ได้ ดังตัวอย่างข้างล่าง

- (2) 先生への質問／先生についての質問
(3) 学問への情熱／学問についての情熱

จากที่กล่าวมาในข้างต้น ผู้วิจัยสรุปแนวคิดของชุดนี้จะออกมาได้เป็นตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2

ลักษณะร่วมของคำช่วยประสมตามการวิเคราะห์ของซาเอคิ เทสึโอะ

โครงสร้างภายใน (รูปแบบ)	โครงสร้างภายนอก (หน้าที่)
1. มีโครงสร้างภายในทางภาษาศาสตร์ Px + Verbal + X (Px = 格助詞 X = I , Ite , U , Imasite)	1. โดยพื้นฐานจะตามหลังคำนาม N + 複合格助詞 2. ทำหน้าที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง คำนามกับคำกริยาในประโยค
2. ความหมายเดิมและหน้าที่ในประโยคของ คำกริยาถูกลดบทบาทลง	

ชุดนี้จะ ยูริโกะ (砂川有里子, 1987) ได้ศึกษาวิเคราะห์ลักษณะพิเศษของ 複合格助詞 ทั้งเชิงความหมายและเชิงโครงสร้าง ซึ่งขางาวะให้คำจำกัดความไว้ว่า

複合助詞 หรือ “คำช่วยประสม” เป็นรูปไวยากรณ์ที่เกิดจากคำตั้งแต่สองคำขึ้นไปมารวมกันเป็นหนึ่งอนุภาคแล้วทำหน้าที่คล้ายกับคำช่วย ซึ่งจะช่วยให้บทบาทเชิงโครงสร้างและความหมายของประโยคเปลี่ยนแปลงไปตามคำช่วยประสมนั้นๆ

ซางาวะได้แบ่งประเภทคำช่วยประสมตามโครงสร้างคำเป็น 2 ประเภทคือ

ประเภท a. คำช่วยประสมที่เกิดจากคำที่มีความหมายในตัวเองอยู่แต่เดิมเช่น เดิมเป็นคำกริยา, คำนาม แต่คำดังกล่าวสูญเสียความหมายเดิมนั้นๆ ไปเปลี่ยนมาทำหน้าที่คล้ายคำช่วยโดยถาวร โดยตัวอย่างข้างต้นจัดอยู่ในกลุ่มคำช่วยประสมประเภทนี้

ประเภท b. คำช่วยประสมที่เกิดจากคำช่วยหลายคำรวมกัน ทำหน้าที่เทียบเท่าคำช่วยหนึ่งอนุภาค เช่น やると決めたからには最後までやり通す。 โดย 「からには」 ในประโยคนั้นนี้ ใช้ในกรณีเมื่อต้องการเน้นการแสดงผลเป็นพิเศษ จะเป็นตัวกำหนดตำแหน่งของหัวเรื่องซึ่งจะสัมพันธ์กับคำขยายที่ตามมา” อนุภาคดังกล่าวไม่ได้แสดงองค์ประกอบเชิงโครงสร้างแบบแยกแต่ละส่วนแล้วทำหน้าที่ของ 「から」 「に」 และ 「は」 แต่อย่างไร หากคำช่วยเหล่านั้นได้รวมกันเป็นหนึ่งอนุภาคในการแสดงความสัมพันธ์เชิงความหมายในประโยค

ดังนั้น คำช่วยประสมที่เกิดจากคำช่วยหลายตัวรวมกัน จะมี “ความหมายเชิงโครงสร้างโดยรวม” ซึ่งจะผูกรวมเป็นอนุภาคเดี่ยวอย่างสมบูรณ์ แตกต่างกับ “あなたにだけ教えてあげる。” ซึ่งคำช่วยที่ขีดเส้นใต้ในประโยคคือ 「に」 และ 「だけ」 ไม่จัดเป็นคำช่วยประสมกลุ่มนี้ เนื่องจากเป็นการเพิ่มความหมายเชิงโครงสร้างอย่างง่ายๆ โดยเป็นเพียงการใช้คำช่วยหลายตัวในการสื่อความหมายในประโยคเท่านั้น

นอกจากนี้ซางาวะได้กล่าวถึงลักษณะเด่นทางความหมายของคำช่วยประสมไว้ว่า (ที่เดียวกัน, หน้า 44 - 46) กลุ่มคำช่วยประสมที่เกิดจากคำนามหรือคำกริยาที่สูญเสียความหมายเดิมที่มีไป เปลี่ยนมาแสดงความหมายเชิงโครงสร้างที่สัมพันธ์กันในประโยคแทน ตัวอย่างเช่น

(4) かようにしてあらゆる文化について、娯楽的な対しかたと いうものが できた。

「つく」 ซึ่งเป็นคำกริยา แต่ในประโยคดังกล่าว ให้ความหมายเชิงสัมพันธ์ในประโยค คือทำหน้าที่ชี้หัวเรื่องใดเรื่องหนึ่ง กล่าวได้ว่า คำกริยาลดความแตกต่างทางความหมายเดิมลงไป และเปลี่ยนมาแสดงความหมายเชิงโครงสร้างที่สัมพันธ์กันในประโยคแทน แต่กระนั้น

คำดังกล่าวก็ยังไม่เสียความหมายเดิมไปทั้งหมด ดูได้จากการที่คำช่วยประสมเหล่านั้นมีความแตกต่างทางความหมายซึ่งไม่สามารถใช้แทนกันได้

ในส่วนของลักษณะเด่นทางโครงสร้างของคำช่วยประสม ชางาวะได้กล่าวไว้ว่า คำช่วยประสมจะมีตำแหน่งอยู่หลังคำนามและกลายเป็นองค์ประกอบหนึ่งของประโยคเช่นเดียวกับคำช่วยทั่วไป (ที่เดียวกัน, หน้า 46 - 50) โดยคำช่วยประสมที่เกิดจากคำกริยาหรือคำนามเดิมนั้น จะสูญเสียหน้าที่ทางโครงสร้างเดิมไป แตกต่างจากคำนามหรือคำกริยาอื่นซึ่งเป็นคำอิสระในประโยค แบ่งออกเป็น

1. คำช่วยประสมที่เกิดจากคำนาม จะมีคำช่วยปกติตามหลังรวมเป็นอนุภาคเดียวกันเสมอ และแสดงความสัมพันธ์กับภาคแสดงที่ตามมาในประโยค โดยคำนามนั้นเดิมที่จะเป็นคำที่มีความหมายในตัวเองและถือเป็นองค์ประกอบอิสระในประโยค แต่เมื่อเปลี่ยนสภาพเป็นคำช่วยประสมคำนามนั้นๆ จะไม่เหลือหน้าที่เป็นองค์ประกอบของประโยคอย่างอิสระอีกต่อไป กลายเป็นเพียงคำแสดงความหมายเท่านั้น

2. คำช่วยประสมที่เกิดจากคำกริยา ซึ่งเดิมที่คำกริยาเป็นคำที่ทำหน้าที่ร่วมกับอนุภาคชนิดต่างๆ แล้วแสดงความสัมพันธ์กับคำนามในประโยค เช่นคำว่า 「向ける」 จะใช้ร่วมกับอนุภาค 3 ชนิด ได้แก่ 「が」 「を」 และ 「に」 แต่เมื่อคำกริยากลายเป็นคำช่วยประสมอนุภาคหลากหลายดังกล่าวจะถูกจำกัดลงเหลือเพียงอนุภาคที่เจาะจงมากยิ่งขึ้น

กล่าวได้ว่า คำกริยาที่กลายเป็นคำช่วยประสม จะสูญเสียความสามารถทางไวยากรณ์เชิง วาจก (Voice), กาล (Tense), การณ์ลักษณะ (Aspect) หรือ มาลา (Mood) ไป ความสามารถเชิงไวยากรณ์จะถูกจำกัดลง

นอกจากนี้ชางาวะยังได้วิเคราะห์ลักษณะพิเศษตามชนิดของคำช่วยประสมไว้ด้วยว่า

คำช่วยประสมแบ่งชนิดออกได้เช่นเดียวกับที่คำช่วยแบ่งออกเป็น 格助詞、接続助詞 โดยมีกฎอยู่ว่า

2.1 複合格助詞 จะไม่ใช่ซ้ำซ้อนกันกับ 格助詞

2.2 ในกรณีที่ 係助詞 ซ้ำซ้อนกับ 複合格助詞 ในประโยค 係助詞 จะตามหลัง

複合格助詞 เสมอ

จากที่กล่าวมา ผู้วิจัยสรุปภาพรวมของคำช่วยประสมหรือ 複合格助詞 ตามแนวคิดของชุนงะ จะออกมามีได้ตามตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3

ภาพรวมของคำช่วยประสมตามแนวคิดของ ชุนะงะวะ ยูริโกะ

คำช่วยประสม หรือ 複合助詞				
นิยาม	ประเภท (ตามโครงสร้างคำ)	ลักษณะเด่นทาง ความหมาย	ลักษณะเด่นทาง โครงสร้าง	กฎพิเศษตามชนิด ของคำช่วยประสม
รูปไวยากรณ์ที่ เกิดจากคำ ตั้งแต่สองคำขึ้นไปมารวมกัน เป็นหนึ่งอนุภาค แล้วทำหน้าที่ คล้ายกับคำ ช่วยหนึ่งตัว	a. คำช่วยประสม ที่เกิดจาก คำ กริยา, คำนาม สูญเสีย ความหมายเดิม ไปและทำหน้าที่ คล้ายคำช่วยโดย ถาวร b คำช่วยประสม ที่เกิดจากคำช่วย หลายคำรวมกัน ทำหน้าที่ เทียบเท่าคำช่วย หนึ่งอนุภาค	1. ความหมาย เดิมของคำกริยา ลดบทบาทลง และเปลี่ยนมา แสดงความหมาย เชิงสัมพันธ์ทาง โครงสร้างใน ประโยคแทน 2. แม้ความหมาย เดิมจะถูกลด บทบาทลง แต่ ยังคงความ แตกต่างทาง ความหมายซึ่งใช้ แทนกันไม่ได้บาง กรณี	1. ตำแหน่งหน้าที่ อยู่หลังคำนาม และกลายเป็น องค์ประกอบหนึ่ง ของประโยค เช่นเดียวกับคำ ช่วยทั่วไป 2. คำช่วยประสม ที่เกิดจากคำนาม มีลักษณะดังนี้ N + 格助詞 3. คำช่วยประสม ที่เกิดจากคำกริยา จะสูญเสีย ความสามารถ ทางไวยากรณ์เชิง วาก (Voice), กาล (Tense), การณั้ลักษณะ หรือ มาลา ไป	1. 複合格助詞 จะไม่ใช้ซ้ำซ้อน กันกับ 格助詞 2. ในกรณีที่ 係 助詞 ซ้ำซ้อนกับ 複合格助詞 ใน ประโยค 係助 詞 จะตามหลัง 複合格助詞

ความหมายโดยทั่วไปเกี่ยวกับ 複合格助詞 ที่ผู้วิจัยได้จากเอกสาร บทความและงานวิจัย ที่กล่าวโดยสรุปไว้ในเบื้องต้น จะเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ หน้าที่ ความหมาย และ วิธีการใช้ 「について」 ในอันดับต่อไปนี้

2.1 บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวกับ 「について」

2.1.1 นิยามเกี่ยวกับ 「について」

“日本語教育事典” (1982, หน้า 396) ให้นิยาม 「について」 ไว้ว่า “เป็นอนุภาคแสดงเรื่องราวซึ่งเป็นเป้าหมายของการกระทำหรือสภาพหนึ่งๆ”

“日本語表現文型—用例中心・複合辞の意味と用法—” (1989, หน้า 7) ให้คำอธิบายเกี่ยวกับ 「について」 ไว้ว่า “ทำหน้าที่แสดงเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับการกระทำหรือเรื่องราว”

ซุนะระวะ ยูริโกะ และ ซาเอคิ เทสึโอะ (อ้างอิงที่เดียวกัน, หน้า 7 - 9) ได้วิเคราะห์ภาพรวมของ คำช่วยประสมไว้ข้างต้น จึงพอสรุปลักษณะของ 「について」 ได้ว่า 「について」 เป็นคำช่วยประสมกลุ่ม 複合格助詞 ซึ่งเกิดจากสองอนุภาคคือ คำช่วย 「に」 กับกริยา 「ついて」 รวมกันเป็นหนึ่งอนุภาคทำหน้าที่คล้ายกับหนึ่งคำช่วย ซึ่งจะแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง คำนามกับภาคแสดงในประโยค

โทโมมัตสึ เทสึโอะ (友松悦子, 1996, หน้า 16 - 18) กล่าวว่า 「について」 จัดเป็นอนุภาคแสดงหัวข้อหรือหัวเรื่องเมื่อต้องการจะกล่าวถึงบุคคลหรือเรื่องที่เกี่ยวข้องซึ่งถือเป็นเป้าหมายของการกระทำในประโยค มักใช้คู่กับกริยา 知る 話す 聞く 考える 書く 調べる เช่น

- (5) あのひとについてわたしは何も知らない。
- (6) この町の歴史についてちょっと調べてみようと思っている。
- (7) きのうの小論文の試験は「私の国の教育制度について」という題だった。

ซาโต นาโอโกะ (佐藤尚子, 2001) กล่าวว่า 「について」 นั้นเกิดจากคำช่วย 「に」 และรูป 「ついて」 ของกริยา 「就く」 ประสมกันเป็นหนึ่งอนุภาคทำหน้าที่เหมือนหนึ่งคำช่วย เนื่องจาก 「ついて」 ได้สูญเสียความหมายและหน้าที่เชิงไวยากรณ์ของคำกริยาเดิมไป คำช่วยดังกล่าวจะทำหน้าที่ตามหลังคำนาม และแสดงความสัมพันธ์ระหว่างภาคแสดงกับคำนามนั้นๆ

โดย 「**こ**ついて」 จะชี้หัวข้อเรื่องของการกระทำซึ่งจะแสดงในรูปของคำกริยาภาคแสดงที่ตามมาใน
เชิงการสื่อสาร (言語活動) การคิด (思考活動) และกิจกรรมเกี่ยวกับการศึกษาค้นคว้า (調査活動)

จากที่กล่าวมาในข้างต้นผู้วิจัยสรุปลักษณะของ 「**こ**ついて」 ออกมาได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4
รูปแบบและหน้าที่ของ 「**こ**ついて」

รูปแบบการสร้างคำ	หน้าที่
1. เกิดจากการประสมกันในแบบ $Px + \text{Verbal} + X$ คือ $こ + ついて$	แสดงหัวข้อหรือหัวข้อเรื่องเมื่อต้องการ จะกล่าวถึงบุคคลหรือเรื่อง ที่เกี่ยวข้องซึ่งถือเป็นเป้าหมาย ของ การกระทำในประโยค (動作の対 象)
2. กริยา 「 つ いて」 ลดบทบาทและ ความหมายเดิมลง เปลี่ยนมาแสดง ความหมายเชิงโครงสร้างในประโยค คล้ายกับคำช่วยหนึ่งตัว	

นิวะ ซามูไร (庭三郎, 2004) กล่าวว่า 「**こ**ついて」 จัดเป็น 格助詞相当句 (Kakujoshisootooku) หรือ “อนุภาคเทียบเท่าคำช่วย” เนื่องจากทำหน้าที่แสดงความสัมพันธ์
ระหว่างคำนามกับคำกริยาในประโยคคล้ายกับคำช่วย ซึ่งนอกจากจะปรากฏในประโยคคล้ายคำ
ช่วยแล้ว ทำหน้าที่เป็นอนุภาคแสดงหัวข้อของประโยคหรือเป้าหมายของเรื่องที่กำลังกล่าวถึงอีกด้วย
โดย 「**こ**ついて」 จะเป็นอนุภาคชี้เป้าหมายของการกระทำนั้นๆ มักใช้ควบคู่กับกริยาซึ่งเป็นการ
กระทำในเชิงการสื่อสาร (言語活動) เช่น 話す 聞く และการคิด (思考活動) เช่น 考える
 เป็นต้น

2.1.2 ความหมาย และวิธีการใช้ 「**こ**ついて」

ตำราคำอธิบายเกี่ยวกับ 複合助詞 (東京外国語大学留学生日本語教育センターグループ KANAME, 2007) ได้ให้คำอธิบายไว้ว่า

「について」 เป็นคำช่วยประสมที่ทำหน้าที่แสดงหัวข้อซึ่งเป็นเป้าหมายเชิงการ
แสดงออกทางความคิด ความรู้สึก มีลักษณะโครงสร้างของประโยคดังนี้

{N / V する+こと} について {V / A い / A な / N だ} 。

และรูปประโยคอื่นๆ ได้แก่

{についての / につきましたの} N

につき

につきました

ในเชิงของความหมาย 「X について Y」 จะให้ความหมายใน 4 ลักษณะดังต่อไปนี้

ความหมายประเภท A

X แสดงเป้าหมายของการกระทำ ในขณะที่ Y แสดงถึงการกระทำในเชิงการ
แสดงออกทางการสื่อสาร (言語・表現活動) การแสดงออกทางความคิด (思考活動) การ
ตระหนัก (認識活動) การกระทำเชิงการศึกษาหรือการวิจัยค้นคว้า (調査・研究・教育活
動) และการแสดงออกเชิงความรู้สึก (感情活動) โดยเป้าหมายของการกระทำนั้นๆ ประโยค
ขยายกริยาหรือประโยคขยายคุณศัพท์ที่ตามหลัง 「について」 สามารถเปลี่ยนใช้คำช่วย
「を」 หรือ 「が」 แทนได้ซึ่งไม่ทำให้ความหมายในประโยคเปลี่ยนไปแต่อย่างใด ตัวอย่างเช่น

- (8) 老人は自分の人生について静かに語った。(言語・表現活動)
- (9) 母親は料理の栄養について考える。(思考活動)
- (10) その画家の実生活については知らない。(認識活動)
- (11) 地域の環境問題について調べる。(調査・研究・教育活動)
- (12) 自分の作品の批評についてどうしてもいろいろ気にかかる。(感情)
- (13) どの新聞もその数学者の業績評価について一致していた。(関係性の表
明)

ประโยคตัวอย่างที่ (8), (9), (10), (11) สามารถเปลี่ยนใช้คำช่วย 「を」 ได้ และไม่
ทำให้ความหมายเปลี่ยนแปลงไปแต่อย่างใด

..... 老人は自分の人生を静かに語った。

..... 料理の栄養を考える。

..... 実生活を知らない。

..... 環境問題を調べる。

ในขณะที่ประโยคตัวอย่างที่ (12), (13) สามารถเปลี่ยนใช้คำช่วย 「が」 ได้ และไม่ทำให้ความหมายเปลี่ยนแปลงไปแต่อย่างใด

..... 批評が気にかかる。

..... 業績評価が一致していた。

ด้วยเหตุนี้ ส่วนของเป้าหมายที่ใช้แสดงหัวเรื่องเป็น X นั้นสามารถผูกประโยคกับภาคแสดงที่ตามมาโดยใช้คำช่วย 「を」 และ 「が」 ได้

โดยที่ X สามารถเป็นกลุ่มคำต่อไปนี้คือ

- 1) เรื่องราวที่เป็นรูปธรรม (ครอบคลุมไปถึงบุคคล)
- 2) แนวคิดที่เป็นนามธรรม
- 3) ส่วนของกลุ่มคำนามที่ใช้ 「こと」
- 4) กลุ่มวลีต่างๆ

- (14) 日本語の先生について話す。
 (15) 愛について話す。
 (16) 彼女のいったことについて話す。

ประโยคที่ 14 「日本語の先生」 เป็นหัวเรื่องที่เป็นรูปธรรม ประโยคที่ 15 「愛」 เป็นหัวเรื่องที่เป็นแนวคิดที่เป็นนามธรรม ประโยคที่ 16 「こと」 เป็นหัวเรื่องที่เป็นรูปธรรม

- (17) 行くか行かないかについて考える。
 (18) なぜ行くのかについて考える。
 (19) これが世界の名画となっているについては理由がある。

ประโยคที่ 17 และ 18 แสดงให้เห็นว่า สามารถใช้ 「について」 กับประโยคที่ใช้ 「～か～か」 หรือ 「か」 ได้ ในขณะที่ประโยคที่ 19 เป็นกรณีของประโยคที่ไม่ปรากฏ 「こと」 ด้วยเช่นกันแต่มีเป็นส่วนน้อย

- (20) それについてもって詳しく調べる必要がある。
 (21) この件についてもう一度話し合おう。

ประโยคที่ 20 และ 21 แสดงให้เห็นว่า สามารถใช้ 「これ、それ、あれ」 หรือกลุ่มวลีแทนคำนาม 「このこと／そのこと／あのこと」 ในตำแหน่ง X ได้ นอกจากนี้ยังมีตัวอย่างของประโยคที่ใช้ 「X について {は／も} Y」 โดยส่วนใหญ่เป็นกรณีของการเน้นหัวข้อเรื่องให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ดังตัวอย่างในประโยคที่ 22

(22) 試験の内容については話すことはできない。

ในส่วนของ Y หรือส่วนที่เป็นภาคแสดงในประโยคนั้น นอกจากคำกริยาพื้นฐานที่แสดงถึงลักษณะของการสื่อสาร การคิดและการตระหนัก เช่น 言う、書く、考える、思う、知る ได้แล้วนั้น ยังสามารถใช้กับคำกริยาที่มีลักษณะเป็นรูปธรรมมากได้อีก เช่น 言い聞かす、問い合わせる、瞑想する、注視する เป็นต้น

นอกจากนี้ ยังสามารถใช้กริยาที่มีลักษณะสลับซับซ้อน เช่น 分析する、観測する ได้ด้วย ดังตัวอย่างประโยคที่ (23) และ ประโยคที่ (24)

(23) 試験結果について分析する。

(24) 気象の変化について観測する。

จากที่กล่าวมาข้างต้น สามารถแบ่งคำกริยาหรือภาคแสดงที่ใช้คู่กับ 「について」 ได้ ในกรณีที่ 「について」 ทำหน้าที่แสดงเป้าหมายของการกระทำได้เป็น 5 กลุ่มใหญ่ (ที่เดียวกัน, หน้า 4)

ตารางที่ 5

คำกริยาที่ใช้ ในกรณีที่ 「について」 แสดงความหมายประเภท A

ลักษณะคำกริยา	คำกริยา
การกระทำเชิงสื่อสาร	話す、言う、話をする、しゃべる、言い聞かす、立ち話す、解説する、論じる、語る、打ち明ける、説明する、述べる、申す、報告する、講演をする、ささやく、話し合う、論じ合う、協議する、ほめる、口にする、口へ出す、耳に入れる、書く、記す、聞く、質問する、問い合わせる、相談する、問い詰める、訊ねる、聞き合わせる
การกระทำเชิงแสดง ความคิด	考える、思う、想像をする、迷う、瞑想する、把握する、思い煩う、熟慮専念する、反省する

ตารางที่ 5 (ต่อ)

คำกริยาที่ใช้ในกรณีที่「について」ในความหมายประเภท A

ลักษณะคำกริยา	คำกริยา
การกระทำเชิง การศึกษา การวิจัย	調べる、観察する、検討する、追述する、勉強する、教える、研究する、学ぶ、計算する
การกระทำเชิงการรับรู้	見る、知る、わかる、注視する、承知する、忘れる、思い違いをする
การกระทำเชิงรู้สึก	感じる、感傷する、憎む、感謝する、恥じる、心配する、気にかかる

จากข้อมูลเบื้องต้น กล่าวได้ว่า 「について」 ทำหน้าที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง X ซึ่งเปรียบเสมือนกรรมตรง และ Y ซึ่งเป็นกริยาหรือภาคแสดงที่เป็นสกรรมกริยา (ดังตารางที่ 5) โดยสังเกตได้จาก สามารถใช้ คำช่วย 「を」 หรือ 「が」 แทนได้ในบางกรณี ตัวอย่างเช่น

..... 老人は自分の人生について静かに語った。

→ 老人は自分の人生を静かに語った。

..... どの新聞もその数学者の業績評価について一致していた。

→ どの新聞もその数学者の業績評価が一致していた。

เกณฑ์ที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าเป็นวิธีการจำแนกที่ก่อให้เกิดความเข้าใจอันดีแก่ผู้เรียนหรือผู้ศึกษาวิธีการใช้ไวยากรณ์ จึงจะนำเกณฑ์นี้ไปใช้เป็นแนวทางในการจำแนกคำที่ปรากฏเป็นภาคแสดงในประโยคข้อมูล 「について」 กับ “เกี่ยวกับ” ที่ศึกษาในครั้งนี้ด้วย

ความหมายประเภท B

เป็นลักษณะการบ่งชี้ถึงเป้าหมายในเชิงการรู้สึก กล่าวคือ X เป็นเป้าหมาย ในขณะที่ Y เป็นการแสดงความรู้สึกที่มีต่อเป้าหมายนั้นๆ ตัวอย่างเช่น

(25) 地域住民は出された提案について反対した。

(26) 彼は自分の生き方について自信を持っている。

ทั้งนี้ในกรณีนี้ สามารถใช้คำช่วย 「に」 แทน 「について」 ในประโยคได้
 วิธีการใช้ในข้อนี้ กริยาที่เป็นการกระทำหรือความรู้สึกนั้นๆ จะแสดงหรือ
 กระทำต่อเป้าหมายโดยตรง ดังนั้นภาคแสดงจะเป็นคำกริยาที่แสดงความสัมพันธ์กับเป้าหมาย
 หรือเป็นกลุ่มคำคุณศัพท์เชิงความรู้สึกและการรับรู้ ซึ่งในกรณีนี้ นอกจากใช้คำช่วย 「に」 ได้แล้ว
 ยังสามารถเปลี่ยนไปใช้ 「に対して」 ได้ ดังตัวอย่าง

- (27) A 新エネルギー開発について真剣に取り込む。
 B 新エネルギー開発に真剣に取り込む。
 C 新エネルギー開発に対して真剣に取り込む。
- (28) A その問題について責任を感じる。
 B その問題に責任を感じる。
 C その問題に対して責任を感じる。

จากที่กล่าวมาข้างต้น ในกรณีนี้สามารถแบ่งคำกริยาหรือภาคแสดงที่ใช้คู่กับ 「に
 ついて」 ได้เป็น 4 กลุ่มใหญ่ (ที่เดียวกัน, หน้า 6)

ตารางที่ 6

คำกริยาที่ใช้ ในกรณีที่ 「について」 แสดงความหมายประเภท B

ลักษณะคำกริยา	คำกริยา
การกระทำเชิงสื่อสาร	(一言) 触れる、口をつぐむ、口にきく
การกระทำเชิงตระหนัก	考えをめぐらす、思いをめぐらす、気がつく、 想像力をはたらかせる
การกระทำเชิงความรู้สึก	悩む、自身を持つ、感情を抱く、無意識になる 弱気になる、自信がある、不安がある、真剣になる 同情する、用心深くなる、意欲を持つ 責任を感じる
การกระทำแสดงความคิดเห็น	賛成する、反対する、関与する、深入りする 気を使う

จากข้อมูลเบื้องต้น กล่าวได้ว่า 「について」 ทำหน้าที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง Y ซึ่งเป็นภาคแสดงที่เป็นวลีหรือกลุ่มคำที่บ่งบอกถึงความรู้สึก ความตระหนัก ที่มีต่อ X ซึ่งเป้าหมายของความรู้สึกนั้นๆ โดย Y จะจัดอยู่ในกลุ่มคำดังตารางที่ 6 ลักษณะนี้ต่างจากลักษณะแรกตรงที่ X ไม่ได้เป็นกรรมของ Y แต่ X เป็นเพียงเป้าหมายของความรู้สึก Y ที่พุ่งเป้าไปหาเท่านั้น โดยสังเกตได้จาก สามารถใช้ คำช่วย 「に」 หรือ 「に対して」 แทนได้ในบางกรณี ตัวอย่างเช่น

- 新エネルギー開発について真剣に取り込む。
 → 新エネルギー開発に真剣に取り込む。
 → 新エネルギー開発に対して真剣に取り込む。

ลักษณะของ 「について」 ในหน้าที่นี้จึงมีส่วนคล้าย 「に」 ซึ่งในเอกสาร “中上級教える人のための日本語 文法ハンドブック” (庵功雄、高梨信乃、中西久美子、山田敏弘株式会社、スリーエーネットワーク(2001)) กล่าวถึงหน้าที่และวิธีการใช้คำช่วย 「に」 ไว้และสัมพันธ์กับหน้าที่ของ 「について」 ในส่วนที่ว่า (1) 「に」 ทำหน้าที่แสดงวัตถุประสงค์ และ (2) 「に」 ทำหน้าที่แสดงสิ่งที่เป็นสาเหตุ

ความหมายประเภท C

X คือเป้าหมายหรือหัวข้อเรื่องโดยรวม ในขณะที่ Y เป็นภาคแสดงหรือการกระทำหนึ่งๆ ในหัวข้อนั้น ตัวอย่างเช่น

- (29) 委員会は調査の結果について報告書を出した。
 (30) その留学生は国際関係について論文を書いた。

จากประโยค (29) และ (30) ข้างต้น จะพบว่าทั้ง 「調査の結果」 และ 「国際関係」 คือหัวข้อใหญ่ที่ประธานของประโยค คือ 「委員会」 และ 「その留学生」 แสดงวลีการกระทำคือ 「報告書を出した。」 และ 「論文を書いた。」 กล่าวได้ว่า 「について」 ทำหน้าที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง Y ซึ่งเป็นวลีการกระทำที่จะส่งผลต่อหรือมีผลต่อ X ซึ่งเป้าหมายโดยรวม หรือกล่าวโดยอีกนัยหนึ่งได้ว่า การกระทำ Y เป็นเพียงกิจกรรมย่อยของหัวข้อใหญ่อย่าง X ซึ่งในกรณีนี้ใช้คำช่วย 「の」 หรือ 「についての」 ได้ด้วย ดังตัวอย่างเช่น

..... 社会問題についてレポートを書く。

→ 社会問題のレポートを書く。

→ 社会問題についてのレポートを書く。

ลักษณะของ 「について」 ในหน้าที่นี่ แสดงให้เห็นว่า Y คือกิจกรรมส่วนย่อยของ X หรือ 「について」、 「の」 หรือ 「についての」 ทำหน้าที่ขยาย N (レポート) ให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ความหมายประเภท D

ประธานได้กระทำหรือทำกิจกรรม Y แล้วไปมีส่วนสัมพันธ์กันกับ X ตัวอย่างเช่น

(31) 学生は、進学について、先生の意見を聞いた。

(32) 私たちは、愛する人について、その人が長く生きることより、その人の功績が長く続けることを願うだろうか。

จากประโยค (31) และ (32) ข้างต้นจะพบว่า ประธานคือทั้ง 「学生」 และ 「私たち」 ได้แสดงการกระทำคือ 「先生の意見を聞いた。」 และ 「その人が長く生きることより、その人の功績が長く続けることを願うだろうか。」 ส่วน 「について」 นั้นทำหน้าที่ขยายประโยคภาคแสดงนั้นๆ ว่าคืออะไร

2.1.3 การเปรียบเทียบ 「について」 กับ คำช่วยอื่น

2.1.3.1 「について」 กับ 「に関して」

คาวาซากิ มาซาโยะ (柏崎雅世, 2004) ได้ให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับความหมาย, วิธีการใช้และขอบเขตของ 「について」 กับ 「に関して」 ไว้ว่า

「について」 สามารถใช้ได้กับประโยคที่มีหัวข้อหรือหัวเรื่องที่เป็นแก่น ใจความหลัก หรือมีความหมายที่เป็นรูปธรรมชัดเจน และภาคแสดงที่ปรากฏตามมานั้น สามารถใช้คำกริยาที่แสดงความหมายเป็นรูปธรรมที่มีขอบเขตชัดเจน

「に関して」 ใช้กับประโยคที่มีหัวข้อหรือหัวเรื่องที่มีใจความหรือเนื้อความค่อนข้างกว้างหรือมีความหมายที่คลุมเครือ รวมไปถึงหัวเรื่องที่มีความหมายเป็นการกล่าวโดยรวม

ประโยคภาคแสดงที่ตามมามีขอบเขตที่อิสระกว่า และถูกมองว่ามีลักษณะเป็นภาษาเขียนมากกว่า 「について」

ตัวอย่างเช่น

(33) 最近、人生について考えることが多い。

(34) 最近、人生に関して考えることが多い。

จากประโยค 33 และ 34 ข้างต้น จะพบว่าประโยคทั้งสองมีภาคแสดงเดียวกันคือ 「考える」 ซึ่งภาคแสดงลักษณะเช่นนี้ เป็นกลุ่มคำที่มีขอบเขตความหมายเป็นรูปธรรมชัดเจน และจัดอยู่ในกลุ่มคำกริยาที่สื่อถึงการแสดงความคิด (思考活動) ด้วยเหตุนี้การใช้ 「に関して」 ในประโยคที่ 34 จึงไม่เป็นธรรมชาติ

2.1.3.2 「について」 กับ 「に対して」 กับ 「に」

ควาซากิ มาซาโยะ (อ้างในที่เดียวกัน) ได้ให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับความหมาย, วิธีการใช้และขอบเขตของ 「について」 กับ 「に対して」 และ 「に」 ไว้ว่า

「について」 มีขอบเขตเป้าหมายของการกระทำที่กว้าง เป้าหมายของการกระทำนั้นๆ คือหัวเรื่องที่กล่าวถึง

「に対して」 การกระทำกว้างและตรงประเด็น แสดงให้เห็นถึงทิศทางของการกระทำที่ตรงจุดมาก

「に」 แสดงความสัมพันธ์เชิงการก ซึ่งชี้เป้าหมายของการกระทำโดยตรง

ตัวอย่างเช่น

(35) その問題について責任を感じる。

(36) その問題に対して責任を感じる。

(37) その問題に責任を感じる。

จากประโยค 35 ,36 และ 37 ข้างต้น จะพบว่าประโยคทั้งสองมีภาคแสดงเดียวกันคือ 「責任を感じる」 แต่ทั้งสามประโยคนี้จะให้หมิ่นโทษทางความหมายที่ต่างกันออกไป กล่าวคือ

ประโยคที่ 35 「その問題」 จะเป็นหัวเรื่องของประโยคที่แฝงความหมายครอบคลุมไปถึง ภูมิหลัง สาเหตุ และเรื่องราวเป็นต้น ซึ่งภาคแสดงจะแสดงความรู้สึกรับผิดชอบในส่วนนั้นทั้งหมด

ในขณะที่ประโยคที่ 36 และประโยคที่ 37 จะชี้ไปยังส่วนของ 「その問題」 โดยตรง โดยเฉพาะประโยคที่ 36 จะให้ความรู้สึกกับผิวดนบต่อ 「その問題」 อย่างตรงจุดที่สุด

2.1.3.3 「について」 กับ 「のことを」 กับ 「を」

คาวาซากิ มาซาโยะ (柏崎雅世, 2006) ได้ให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับความหมาย, วิธีการใช้และขอบเขตของ 「について」 กับ 「のことを」 และ 「を」 ไว้ดังต่อไปนี้

- (38) a. 日本語の先生について話す。
 b. 日本語の先生を話す。*
 c. 日本語の先生のことを話す。

- (39) a. 選手について話す。
 b. 選手を話す。*
 c. 選手のことを話す。

ประโยค 38 (a,b,c) และประโยค 39 (a,b,c) ที่ยกมาในข้างต้น จะพบว่า ประโยคทั้งสองมีภาคแสดงเดียวกันคือ 「話す」 แต่ทั้งหกประโยคนี้จะให้มโนทัศน์ทางความหมายที่ต่างกันออกไป

จากเกณฑ์การใช้ 「について」 นั้น (อ้างอิงในหน้า 15 – 18) หากภาคแสดงที่ปรากฏในประโยคเป็นคำที่จัดอยู่ในกลุ่มแสดงการสื่อสาร (言語・表現活動) เช่น 「話す」 หรือ 「書く」 มาแสดงความสัมพันธ์กับคำนามที่แสดงถึงกลุ่มบุรุษสรรพนาม คำนามที่แสดงถึงสถานที่หรือสิ่งของซึ่งเป็นรูปธรรมชัดเจน จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมี 「のこと」 เติมเต็มในประโยคด้วย ไม่สามารถใช้คำช่วย 「を」 โดยตรงได้

ดังนั้นจากประโยคตัวอย่าง 38 (a,b,c) และประโยคตัวอย่าง 39 (a,b,c) จะพบว่า ประโยคย่อย b จัดเป็นประโยคที่ไม่เป็นธรรมชาติที่สุด

การศึกษาเปรียบเทียบ 「について」 กับคำช่วยอื่นๆ นี้ ผู้วิจัยจะนำไปเป็นแนวทางในการศึกษาขอบเขตของ 「について」 เปรียบเทียบกับเกี่ยวกับในบทต่อไป

2.2 งานวิจัยและบทความที่เกี่ยวกับ “เกี่ยวกับ”

พิมพ์ บำรุงสุข (2515. อ้างใน ราตรี แจ่มนิยม, 2546) กล่าวว่าในภาษาไทย มีคำจำนวนหนึ่งที่มีรูปคำเหมือนกัน แต่เป็นคำต่างชนิดกัน เช่น คำว่า จาก เป็นได้ทั้งคำกริยาและคำบุพบท ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ฉันจากบ้านมาด้วยความเป็นห่วง
(จาก ทำหน้าที่เป็นคำกริยาในประโยค)

บ้านของฉันอยู่ห่างไกลจากกรุงเทพฯ
(จาก ทำหน้าที่เป็นคำบุพบทในประโยค)

คำที่มีลักษณะดังตัวอย่างข้างต้นนี้ เรียกว่า “คำหลายหน้าที่” ในภาษาไทยจะปรากฏคำลักษณะนี้มากมาย

นworรณ พันธุเมธา (2534. อ้างใน ที่เดียวกัน) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่ในภาษาไทยมีคำหลายหน้าที่จำนวนมาก เนื่องจากภาษาไทยไม่เคร่งครัดเรื่องหน้าที่ของคำ คำที่เคยใช้ทำหน้าที่อย่างหนึ่งอาจนำไปใช้ทำหน้าที่อย่างอื่นได้โดยไม่ต้องเปลี่ยนรูปคำให้ยุ่งยาก นานเข้าคำซึ่งเคยใช้ทำหน้าที่อย่างเดียวก็นำหน้าที่เพิ่มขึ้นกลายเป็น “คำหลายหน้าที่” ซึ่งการใช้คำโดยไม่จำกัดหน้าที่เช่นนี้มีมานานแล้ว ในเอกสารเก่าจะพบตัวอย่างคำที่ใช้ทำหน้าที่ซึ่งไม่ตรงกับปัจจุบันเป็นอันมาก

จรัสดาว อินทรทัศน (2539 , อ้างใน ที่เดียวกัน) ได้ให้ข้อสังเกตไว้ว่า ปรากฏการณ์ทางภาษาดังที่กล่าวมาในข้างต้นนั้น เกิดจากกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางภาษา ที่เรียกว่า “การกลายเป็นคำไวยากรณ์” (grammaticalization) ซึ่งเป็นกระบวนการที่ทำให้คำหลัก อันได้แก่ คำกริยา คำนาม คำสรรพนาม เป็นต้น เปลี่ยนเป็นคำที่ทำหน้าที่ลดความหมายหรือใจความหลักในตัวเองในประโยคลง แต่เพิ่มความหมายและหน้าที่ทางไวยากรณ์มากขึ้น เช่น กลายเป็นคำลักษณนาม คำช่วยหน้ากริยา คำหน้ากริยา คำกริยาวิเศษณ์ คำบุพบท เป็นต้น

ดังที่กล่าวมานี้ สันนิษฐานได้ว่า “เกี่ยวกับ” จัดเป็นคำที่อยู่ในปรากฏการณ์นี้เช่นกัน คือ ได้กลายเป็นคำไวยากรณ์ในบางบริบทของประโยค ซึ่งทำหน้าที่เป็นได้ทั้ง คำกริยาและคำบุพบท ซึ่งในเบื้องต้นนี้ ผู้วิจัยแยกพิจารณาความหมายของคำดังกล่าวดังนี้

“เกี่ยวกับ” เกิดจากคำสองคำ คือ “เกี่ยว” และ “กับ”

ผู้วิจัยแยกพิจารณาตามความหมายที่ปรากฏในพจนานุกรมฉบับ
ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2546) ได้ดังนี้

ตารางที่ 7

ความหมายของ “เกี่ยว” และ “กับ”

เกี่ยว	กับ
1) อาการที่สิ่งงอเป็นขอเกาะติดหรือเหนียวไว้ เช่น ทอดสมอให้เกี่ยวงาหินไว้, เอาของที่มีลักษณะเช่นนั้น เกาะติดหรือเหนียวไว้ เช่น เอาขอเกี่ยว	1) เครื่องดักสัตว์ชนิดหนึ่ง มีลื่นหรือโก เมื่อไปกระทบเข้าก็จะปิดหรือจับทันที, โดยปริยายหมายถึงอุบายที่ใช้ล่อให้หลงเชื่อ.
2) อาการที่สิ่งแหลมคมขูดขีด สะกิด เป็นต้น เช่น หนามเกี่ยว ตะปูเกี่ยว, ตัดด้วยเคียว เช่น เกี่ยวข้าว เกี่ยวหญ้าเกี่ยวแฝก	2) อาหารซึ่งปรกติใช้กินพร้อมข้าว
3) ติดต่อกัน, แตะต้อง, ยุ่งเกี่ยว, ซ้อนแหวะ เช่น เรื่องนี้อันตรายนอกอย่าเอาตัวเข้าไปเกี่ยวเลย เกี่ยวข้องก็ว่า	3) ลักษณะนามเรียกใบลานซึ่งจัดเข้าแบบสำหรับจารหนังสือประมาณ 800 ใบ
4) โดยปริยายหมายความว่า เนื่อง เช่น เกี่ยวด้วยเรื่องนี้	4) เป็นคำที่เชื่อมคำหรือความเข้าด้วยกัน มีความหมายว่า รวมกัน หรือเกี่ยวข้องกัน เช่น ฟ้ากับดิน กินกับนอน หายวับไปกับตา.

จากตารางข้างบน ผู้วิจัยพิจารณาความหมายและหน้าที่ของ “เกี่ยวกับ” ได้เป็น
2 กรณีดังนี้

1. “เกี่ยวกับ” ที่ทำหน้าที่เป็นกริยา อันเกิดจากการรวมคำว่า “เกี่ยว” ตาม
ความหมายในพจนานุกรมราชบัณฑิตยสถานความหมายที่ 1 – 3 กับคำบุพบท “กับ”
ตัวอย่างเช่น

- (1) ถ้าจะรบกวนก็คงยุ่งอยู่แถวๆ เมืองฝรั่งละลูก เราคงไม่ได้เกี่ยวข้องกับเขาหรอก
(คู่มือ, ๑1, หน้า 9)
ประโยคที่ 1 นี้ ให้ความหมายในเชิง “ยุ่งเกี่ยว” หรือ “เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับ”
- (2) คุณอรแขวนหุ้ม้งหุ้ม้งสุดท้ายเกี่ยวกับตาปูเรียบร้อยเช่นกัน
(คู่มือ, ๑2, หน้า 103)
ประโยคที่ 2 นี้ ให้ความหมายในเชิง “การกระทำโดยนำของสิ่งหนึ่งไปติดหรือแขวนไว้กับของสิ่งหนึ่ง”
- (3) หากชายเสื้อไม่ไปเกี่ยวกับลูกทรงห้องเครื่องเมื่อเรือจมลง พรรณนี่ก็คงรอด
(หลายชีวิต, หน้า 122)
ประโยคที่ 3 นี้ ให้ความหมายในเชิง “สิ่งของไปเกี่ยวติดกับวัตถุอีกสิ่งโดยมิได้เกิดจากความตั้งใจ”

2. “เกี่ยวกับ” ที่ทำหน้าที่คล้ายคำบุพบท มีความหมายโดยรวมว่า “เกี่ยวเนื่องกัน รวมกัน หรือเกี่ยวข้องกัน” ซึ่งโดยทั่วไปจัดอยู่ในกลุ่มคำบุพบท (prepositions) ซึ่งทำหน้าที่เชื่อมคำหรือกลุ่มคำให้สัมพันธ์กัน เมื่อเชื่อมแล้วทำให้ทราบว่าคำหรือกลุ่มคำที่เชื่อมกันนั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างไร

ตัวอย่างเช่น

- (4) ประชาชนคัดค้านเกี่ยวกับการสร้างเขื่อน
(ปีศาจ, 171)
ประโยคที่ 4 นี้ “เกี่ยวกับ” ทำหน้าที่ให้ความหมายในเชิงขยายคำกริยา “คัดค้าน” หรือเป็นคำแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง คำกริยา คือ “คัดค้าน” กับ กรรม คือ “การสร้างเขื่อน”
- (5) ทักษะคติของหล่อนเกี่ยวกับโรงพยาบาลก็เป็นเช่นเดียวกับคนส่วนมาก
(เขาชื่อ กานต์, 112)
ประโยคที่ 5 นี้ “เกี่ยวกับ” ทำหน้าที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง คำนามหลัก คือ “ทักษะคติ” กับ คำนามซึ่งเป็นส่วนขยาย คือ “โรงพยาบาล”

จากที่กล่าวมาในข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจจะศึกษา “เกี่ยวกับ” ในความ

หมายเหตุ 2 นี้ ซึ่งมีลักษณะความหมายดังที่ จรัสดาว อินทรทัศน (อ้างในที่เดียวกัน) ให้คำนิยามไว้
ว่าเป็น “กลุ่มคำที่กลายเป็นไวยากรณ์” (grammaticalization)

จากการศึกษาขั้นต้น ผู้วิจัยพบว่า ยังไม่มีงานวิจัยใดศึกษาในส่วนของคำบุพบท
“เกี่ยวกับ” นี้ และยังไม่มีการศึกษาเกี่ยวกับขอบเขต หน้าที่ ความหมายของ “เกี่ยวกับ” อย่าง
ชัดเจน ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาโครงสร้าง หน้าที่ วิธีการใช้และความหมายของ
“เกี่ยวกับ” เปรียบเทียบกับ 「こつて」